

[Udenrigsministeren.]

Forenings- og Forsamlingsfriheden, ikke blot optages i kommende tyske Grundlove, saaledes som de i Regelen findes i moderne Forfatninger, og som de ogsaa fandtes i Weimarforfatningen, men at det endvidere paalægges det kommende Tyskland at respektere dem og vel at mærke saaledes, at deres Efterlevelse bliver kontrolleret af internationale Organer.

Disse demokratiske Friheder, som ogsaa har og i meget lang Tid har haft fuld Tilslutning i Danmark, maa vi haabe bliver indført og gennemført for alle Indbyggere i Fremtidens Tyskland. Vi maa særlig ønske dem gennemført i Sydslesvig og deres Overholdelse sikret ved international Kontrol som et naturligt Grundlag for det politiske og borgerlige Liv i denne Landsdel.

Paa Grund af Sydslesvigs særlige Karakter som Grænseland med tilhørende sproglige Modsætninger maatte man hertil ønske føjet Garantier for den sproglige Frihed.

Paa tilsvarende Maade maatte man tilstræbe Sikring ogsaa af politiske Rettigheder, der i Danmark og andre demokratiske Lande anses for selvfølgeligelige, nemlig Valget og Valgbarhed til kommunale, provinssielle og lovgivende Raad og Forsamlinger.

Hertil kommer for Danskhedens Vedkommende desuden Sikring af politisk Lige ret, saa at en dansktalende eller en dansksindet ikke stilles ringere end en tysktalende eller en tysksindet, saa at et dansk eller dansksindet Parti ikke behandles daarligere end et tysk.

En Sikring af disse grundlæggende, almindelige Rettigheder vilde ogsaa være i Overensstemmelse med Aanden i De Forenede Nationers Pagt, i hvis første Kapitels første Artikel det angives som et af De Forenede Nationers Formaal at tilvejebringe mellemfolkeligt Samarbejde bl. a. „ved at styrke og fremme Respekten for Menneskerettigheder og for fundamentale Frihedsrettigheder for alle uden Forskel med Hensyn til Race, Køn, Sprog eller Religion“.

Hvad Selvbestemmelsesretten angaar, fastholder Regeringen vedblivende, hvad der udtales herom i den Programerklæring, som Statsministeren den 21. November 1945 fremsatte i dette høje Ting. Det udtaltes i denne Erklæring, at Ministeriet fuldt og helt vedkender sig den nationale Selvbestemmelsesret, og det tilføjedes, at denne Selvbestemmelsesret fortsat maa være Grundlaget for Rigets Grænse mod Syd.

Jeg gaar nu over til Flygtningespørgsmaalet.

Sydslesvig havde i 1939 ca. 350 000 Indbyggere. I Marts 1946 blev Tallet ifølge Meddelelser i den tyske Presse opgjort til ca. 600 000, hvoraf ca. 279 000 var Flygtninge, der i Løbet af Krigens sidste Fase og i Tiden efter Krigens Ophør var kommet til Landsdelen, fortrinsvis fra den udskilte østlige Del af det tyske Rige. Senere er yderligere et Antal Flygtninge blevet bragt i Sydslesvig.

Ved Tilflytningen af dette store Flygtningeelement er Indbyggerantallet saaledes blevet omtrent fordoblet, og i nogle Kommuner findes der endog flere Flygtninge end hjemmehørende Beboere. Efter de foreliggende Oplysninger har Provinsen Slesvig-Holsten og dermed Sydslesvig modtaget en uforholdsmæssig stor Andel af de Flygtninge, der fra de tidligere østtyske Provinser og de under Krigen i Tyskland indlemmede Dele af Polen er flyttet til den resterende Del af det tyske Rige. Befolkningstætheden pr. km² er herved blevet over dobbelt saa stor som i det tilstødende til Danmark hørende Nordslesvig.

For Sydslesvigs Befolkning, baade den dansksindede og den tysksindede Del, medfører denne overvældende Tilstrømning et uhyre Tryk. Det maa herved tillige erindres, at Sydslesvig fra Oldtiden er gammelt dansk Land. Til Trods for den i Tidens Løb foregaaede delvise Germanisering har Befolkningens Mentalitet og Sædvaner — bortset fra Omraadet Syd for Slien, hvor der meget tidligt fandt en tysk Kolonisation Sted — bevaret et Særpræg, der knytter den nær til det danske Nordslesvig, med hvilket der ogsaa bestaar nære Familieforbindelser, hvorimod preussisk Væsen er den fremmed. De tilvandrede Flygtninge er Mennesker, der efter Afstamning og Karakter væsentligt adskiller sig fra den i Slesvig hjemmehørende Befolkning, og som derhos for en stor Dels Vedkommende er indlevet i en Grænsestrid af langt mere brutal og uforsonlig Art end den, der hidtil har været kendt ved den dansk-tyske Grænse. Hvis denne Overfyldning med fremmede Flygtninge faar en varigere Karakter, vil den udslette den sydslesvigske Befolknings Særpræg, men navnlig vil den ogsaa reducere det dansksindede Befolkningselement i Sydslesvig og sætte dets fortsatte Bestaaen paa Spil.

Hvad man end vil mene om den Fare, der i Almindelighed opstaar for Tysklands Nabostater derved, at der presses saa mange